

[Holger Eriksen.]

et brev ambassaden om supplerings med 50 stemmesedler. Inden dette brev fremkomst ringede konsulen den følgende dag ved middagstid for at forhøje det nævnte antal, og samme dag kl. 14 afsendte ambassaden med anbefalet eksprespost 150 stemmesedler. Erfaringsmæssigt og i betragtning af afstanden mellem Rom og Firenze på 250 km, svarende til fire timers togrejse, måtte man kunne forvente, at denne forsendelse ville være fremme tidligt torsdag den 17. september.

Imod al beregning gik der imidlertid yderligere to dage, inden forsendelsen kom konsulatet i hænde, men det fremgik tydeligt af et stempel på denne, at den allerede den 17. var ankommet til Firenze, hvor ekspresforsendelsen altså lå i to dage inden udbringningen. Dette har foranlediget, at konsulen allerede den 22. september har indgivet en klage til det italienske postvæsen med anmodning om en skriftlig udtalelse om, hvorledes forsinkelsen kan være opstået, og dette svar vil blive indberettet, så snart det er modtaget.

Jeg tror, at denne indberetning fra ambassaden er fyldestgørende, og sagen giver derfor kun anledning til en bemærkning om, at man går ud fra, at det ved næste valg indskærpes konsulerne, at de må være i besiddelse af det antal stemmesedler, som måtte være nødvendigt, også når hensyn tages til den øgede rejsetrafik.

Jeg kommer dernæst til tilfældet vedrørende stemmeligheden for de uafhængige i de to amtskredse, hvilket gav anledning til en i indenrigsministeriet foretaget lodtrækning. Hvad den sidste angår, er det rigtigt, at den ikke direkte har hjemmel i valgloven, idet man ikke har forudset den mulighed, at en sådan situation kunne forekomme. På den anden side er det givet, at indenrigsministeriet i henhold til loven måtte møde med 179 mandater til godkendelse og ikke 178 eller et hvilket som helst

andet tal. Man måtte derfor lave en analogislutning fra § 47, stk. 2, hvor der vedrørende kandidater, der i samme amt har opnået det samme antal stemmer, anføres: „I tilfælde af stemmelighed foretages lodtrækning ved indenrigsministeriets foranledning.“

Det næste spørgsmål blev så, om stemmeligheden gav anledning til fornyet optælling, eventuelt revision, af partiets stemmer i de to amtskredse. Her drøftede udvalget forskellige problemer. Først om det egentlig havde kompetence dertil, især når der ikke forelå nogen form for klage. Valgloven fastslår, at valgbestyrelsernes afgørelse er definitiv, hvilket kunne tyde på, at den ikke kan omgøres, men nok kasseres, hvilket kunne medføre omvalg i de to amtskredse. Rigtigheden i dette synspunkt bestrides imidlertid af vore to eksperter på dette statsforfatningsretlige område, nemlig professorerne Poul Andersen og Ross, der siger, at der ikke kan gøres begrænsninger i grundlovens § 33, hvorefter folkettingen selv afgør gyldigheden af sine medlemmers valg.

Det næste var, om man skulle foretage en ny fintælling af de uafhængiges stemmer i de to amtskredse, og om denne fintælling eventuelt skulle omfatte en gennemgang også af de øvrige partiets stemmer i amtskredsene, idet en stemmeseddel for de uafhængige teoretisk set kunne have forvildet sig ind i pakkerne med stemmer fra de øvrige partier. Endvidere var der spørgsmålet, om man kunne nøjes med at konstatere, om der blandt de uafhængiges godkendte stemmer var nogle, der burde kasseres — og omvendt, om der mellem de kasserede stemmer var nogle, der burde godkendes.

Endelig var der jo det meget væsentlige spørgsmål om, i hvilket tilfælde man skal foretage en sådan revision. Her var der ganske vist tale om stemmelighed, men hvis forskellen nu var 2, var det så ikke lige så påkrævet at gøre det? Og hvis 2, ja, hvad så med en forskel på 10 stemmer? Eller eventuelt med en forskel på 25 stemmer?